

עפ"ג 17590/04/14 - אושרי שמעוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17590-04-14

לפני: כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופט דוד מינץ

כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט

בעניין: אושרי שמעוני

המערער

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ המערער: עו"ד יאיר גולן

ב"כ המשיבה: עו"ד אביה גליקסברג

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו מיום 23.3.14 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) שניתן בת.פ. 5866-06-10.

2. ביום 6.6.10 הוגש נגד המערער (בשנית, בשל אי קיום חובת היידוע) כתב אישום שבגדרו הואשם בעבירות אלימות שבוצעו, לפי הטענה, ביום 1.2.08 סמוך לשעה 02:10 במועדון האומן 17 בירושלים. המערער כפר במיוחס לו בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. במסגרת ההליכים שהתקיימו בבית משפט קמא, הגיש המערער עתירה לגילוי ראיה אשר כוונה נגד תעודת חיסיון שהוצאה בתיק. ביום 9.10.13 הודיעו הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום. בין הצדדים הוסכם, כי המערער יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע; יתבקש תסקיר שירות המבחן כמו גם חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות; ולאחר מכן יהיה כל צד חופשי בטיעונו לעונש.

3. בכתב האישום המתוקן בוצעו שינויים עובדתיים בהשוואה לכתב האישום המקורי וכן נעשה תיקון בסעיפי האישום. על פי כתב האישום המתוקן, במועד ובמקום שצויינו לעיל, המערער ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, דחפו את המתלונן בשירותי המועדון ואז היכה המערער את המתלונן בראשו וגרם לו לחבלה. בהמשך, דחפו המערער והאחר את המתלונן והמשיכו להכותו באגרופים כשהוא מנסה לצאת ממתחם השירותים. במהלך התקיפה, אחד הנוכחים במקום, שזהותו גם כן אינה ידועה למשיבה, זרק לעבר המתלונן בקבוק זכוכית אשר פגע בראשו וגרם לו לחתך באורך של מספר סנטימטרים ודימום אשר הצריך תפרים. על יסוד האמור הואשם המערער בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא.

4. בעקבות הודאתו של המערער הרשיע אותו בית משפט השלום בעבירה שיוחסה לו, על פי עובדות והוראות החיקוק שבכתב האישום המתוקן. בהמשך לכך, ובהתאם להסדר הטיעון, התבקש תסקיר שירות המבחן וכן חוות דעת של הממונה על עבודות השירות.

5. מחוות דעתו של הממונה מיום 28.1.14 עולה, כי המערער נמצא מתאים לריצוי עונשו במסגרת זו. בתסקירו מיום 24.2.14 המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר על המערער ולהסתפק בהטלת של"צ בהיקף נרחב של 350 שעות.

6. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית משפט קמא על המערער ביום 23.3.14 את העונשים הבאים: 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל; מאסר מותנה; ופיצוי למתלונן בסך של 6,000 ₪.

7. במסגרת הערעור שלפנינו טוען ב"כ המערער, כי בית משפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה בשולחו אותו למאסר בפועל, והוא עותר לכך שבית משפט זה יקל בעונשו, כך שיוטל על המערער עונש של שירות לתועלת הציבור, כפי שהמליץ שירות המבחן, ולחלופין עונש מאסר לתקופה קצרה שירוצה בעבודות שירות.

8. ב"כ המערער טען לפנינו, כי היה מקום להתערבותה של ערכאה זו, גם אילו הערעור היה נדון בסמוך לאחר ביצוע העבירה אותה עבר המערער, ועל אחת כמה וכמה שההתערבות כזו מוצדקת כאשר גזר הדין של בית משפט קמא ניתן למעלה מ-6 שנים לאחר ביצוע העבירה.

9. ככל שמדובר בעבירה עצמה טוען ב"כ המערער, כי בעוד שבכתב האישום המקורי נטען כי המערער הוא זה שפצע את המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית, הרי שבכתב האישום המתוקן טענה זו נזנחה, וכל שנטען כלפיו הוא שהמערער עבר עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מבלי לציין מהי אותה חבלה שנגרמה. לטענת ב"כ המערער, מדובר אך בכאב שנגרם למתלונן כתוצאה מהמכות שהמערער נתן לו. ב"כ המערער מוסיף וטוען, כי גם אם העובדה שהמתלונן נפצע כתוצאה מכך שאדם אחר זרק לעברו בקבוק זכוכית מצויינת בכתב האישום, הרי שמדובר בעובדת רקע ואין להעניש את המערער בגין מעשה שכלל לא בוצע על ידו. בהקשר זה מציין ב"כ המערער, כי כתב האישום המקורי תוקן לאחר שבמסגרת עתירה לגילוי ראיה שהגיש המערער הוברר כי יש יסוד לסברה שאדם אחר, ולא המערער, הוא זה שפצע את המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית.

10. ב"כ המערער אינו מתכחש לעובדה שלחובתו של המערער שורה של הרשעות קודמות ובין היתר הוא עמוד 2

נדון למספר עונשי מאסר לריצוי בפועל. אלא שלטענתו, מאז ביצוע העבירה הנוכחית, בתחילת שנת 2008, המערער לא הורשע בביצוע עבירה נוספת, דהיינו במשך תקופה של למעלה מ-6 שנים. נטען עוד, כי כפי שעולה מגזר דינו של בית משפט קמא, הסיבה העיקרית להימשכות ההליכים אינה נעוצה בו. המערער מסכים כי בתחילה הוא כפר במיוחס לו ולאחר מכן הודה, אלא שלטענתו, כפירתו בשלב הראשון הייתה מוצדקת, שכן לאחר שהעובדות הובררו במסגרת העתירה לגילוי ראיה, הסכימה המאשימה לשנות את כתב האישום בצורה משמעותית ולא לייחס לו את פציעתו של המתלונן, כפי שייחסה לו תחילה.

11. ב"כ המערער טוען, כי במהלך 6 השנים שחלפו מאז ביצוע העבירה חלו במערער שינויים משמעותיים ביותר והיום אין הוא אותו אדם שהיה במועד ביצוע העבירה. המערער התחתן, יש לו ילדה בת 3 והוא עובד למחיתו בשני מקומות עבודה. בנסיבות אלה, כך טוען ב"כ המערער, שליחתו של המערער למאסר בחלוף תקופה כה ארוכה, במסגרתה הוא תיקן את אורחותיו, לא משרתת את האינטרס הציבורי והיא אף עלולה להסיג לאחור את ההישגים שהשיג המערער במהלך תקופה זו ולהשיב אותו למסלול חיים שלילי.

12. בתשובה טענה המשיבה, כי מעשיו של המערער חמורים מאוד ומצדיקים את העונש שבית משפט קמא הטיל עליו. מדובר במעשה אלימות קשה, שנעשה בצוותא, על ידי אדם שבמועד ביצוע העבירה עמדו לחובתו הרשעות לא מעטות. באשר לטענת המערער ולפיה הוא שינה את אורחות חייו, הרי שב"כ המשיבה הביאה לידיעתנו קיומו של כתב אישום שהוגש נגד המערער ובו מיוחסת לו מעורבות באירוע תקיפה חמור שאירע ביום 21.8.12. המשיבה הדגישה, כי לא הייתה מביאה עובדה זו לידיעתנו אלמלא נטען על ידי המערער כי הוא שינה את אורחותיו וכי מאז האירוע המתואר בכתב האישום לפנינו הוא לא הסתבך בפלילים. תשובת ב"כ המערער לטענה זו היא, שבמסגרת הדיון בתיק זה אין לזקוף לחובתו של המערער את כתב האישום שהוגש נגדו לאחרונה וכי עניין זה יצטרך להתברר בבוא העת במסגרת אותו כתב אישום.

13. ב"כ המשיבה הוסיפה וטענה לפנינו, כי גם אם כתב האישום המתוקן אינו מייחס למערער את פציעתו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית, הרי שעובדה זו מופיעה בכתב האישום וצדק בית משפט קמא בכך שהביא אותה בחשבון במסגרת מכלול העובדות והנתונים שהיו מונחים לפניו.

14. לאחר עיון בטענות הצדדים ושמיעת הטיעונים בעל פה לפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי העונש אשר הושת על ידי בית משפט השלום, בנסיבות שפורטו, אינו מצדיק, באופן עקרוני, את התערבותו של בית משפט זה. מדובר בעבירת אלימות קשה, ובלתי מוסברת, שנעברה במקום בילוי ציבורי. מקובלים עלינו דבריו של בית משפט קמא ולפיהם יש במעשים אלה פגיעה קשה בגופו ובכבודו של המתלונן אשר יצא לבלות וסיים את הבילוי כשהוא חבול. יש להוקיע מעשים כאלה ולא ניתן לעבור עליהם לסדר היום.

15. זאת ועוד. אין מדובר במערער אשר זוהי לו ההסתבכות הראשונה עם החוק, אלא באדם אשר במועד ביצוע העבירה עמדו לחובתו חמישה רישומים פליליים בגין עבירות שונות אותן עבר עוד מאז היותו נער. מגיליון הרישום הפלילי של המערער עולה, כי ביום 25.12.07, היינו פחות מחודש וחצי לפני ביצוע העבירה מושא דיונו, עבר המערער עבירת אלימות עליה הועמד לדין בבית משפט זה, ונדון ביום

18.4.10 לעונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של שישה שבועות. אין ספק, כי עברו הפלילי של המערער הינו נתון אשר יש לתת לו משקל של ממש, שכן, כפי שעולה מהאמור לעיל, עניין לנו בנאשם אשר עברו הפלילי מכביד למדי, אשר עבר עבירה חמורה בנסיבותיה. מכאן, שמקובלת עלינו מסקנתו של בית משפט קמא שענישה במקרה כזה צריכה להיות משמעותית.

16. ציינו את העובדה שמאז העבירה הנוכחית לא נרשמה לחובתו של המערער כל עבירה נוספת. ואולם מאידך, גם ציינו את העובדה שלאחרונה הוגש נגד המערער כתב אישום בו הוא מואשם בעבירת אלימות לא קלה. צודק בא כוח המערער בטענתו כי עבירה זו צריכה להתברר במסגרת המתאימה ולא במסגרת ערעור זה. עם זאת סבורים אנו, כי בעצם הגשת כתב האישום יש כדי לסתור, במידת מה, את טענת המערער כי מאז ביצוע העבירה בתיק זה הוא מנהל חיים נורמטיביים ללא דופי.

17. חרף האמור, אכן, מאז ביצוע העבירה חלפו לא מעט שנים ומקובלת עלינו הטענה לפיה, חלוף הזמן לא היה, בעיקרו, בעטיו של המערער. בית משפט קמא נתן לעובדה זו משקל מסוים בגזר דינו ואנו סבורים, כי ראוי היה לתת לה משקל רב יותר. איננו סבורים כי הדבר הצדיק הטלת של"צ או ריצוי המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ואולם היה בכך, כמו גם בעובדה שהמערער עובד היום למחייתו כעצמאי והשתת תקופת מאסר ארוכה עלולה לפגוע בצורה משמעותית בעסקו, כדי להצדיק השתת מאסר בפועל לתקופה קצרה מזו שנגזרה על המערער.

18. לנוכח כל האמור, החלטנו לקבל את הערעור במובן זה שאנו מעמידים את רכיב המאסר בפועל שבגזר הדין על 5 חודשים בניכוי תקופת מעצרו של המערער. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

19. נוכח תקופת החגים שאנו מצויים בה, על המערער להתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר "ניצן" ביום 1.12.14 עד השעה 10:00.

בהתאם למוסכם על הצדדים המזכירות מתבקשת להעביר עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ה' בתשרי תשע"ד, 29 בספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט דוד מיניץ, שופט

**אסתר נחליאלי חיאט,
שופטת**